

Μια παλιά ηχογράφιση από γλέντι στον Πολύγυρο Χαλκιδικής

/ [Πεμπτούσια](#)

Η περιοχή της Χαλκιδικής παρουσιάζει μία εξαιρετική, από άποψη τέχνης, ποικιλίας και πλήθους τραγουδιών, τραγουδιστική παράδοση. Βασικό στοιχείο της παράδοσης αυτής είναι τα αργά μελισματικά καθιστικά τραγούδια, τα οποία τραγουδιούνται είτε από ένα πρόσωπο ή εναλλάξ (έναν στίχο ο ένας, έναν ο άλλος) από 2 ανθρώπους.

Γλέντι τη δεκαετία του '60. Δεύτερος από δεξιά ο τραγουδιστής της ηχογράφησης Γιώργος Δέας.

Η παλιά αυτή ηχογράφιση προέρχεται από παλιά κασσέτα που ψηφιοποίησε το [Περίπτερο Ψηφιοποίησης](#) του ΚΕΠΕΜ στον Πολύγυρο Χαλκιδικής. Είναι ηχογράφιση από μία οικογενειακή γιορτή, όπου παίζει βιολί ο βιολιτζής του Πολυγύρου Γιώργος Κατερτζής, λαούτο ο περίφημος στην περιοχή λαουτιέρης μπαρμπα-Αγγελάκης Καρατζιοβάλης από τα Βραστά Χαλκιδικής και τραγουδάει

ένας από τους καλύτερους τραγουδιστές και μερακλήδες της περιοχής, ο Γιώργος ο Δέας, με καταγωγή τον Πολύγυρο και την Ορμύλια.

Πρώτο ακούγεται το καθιστικό «Θέλω να τραγουδήσω» και το ακολουθεί (όπως συχνά συμβαίνει) ένα καλαματιανό, η Αναστασιά (Μωραϊτικό τραγούδι με διάδοση σε όλη την Ελλάδα).

Θέλω να τραγουδήσω κι η γης να μαραθεί

κι ο ήλιος να θαμπώσει για μια μελαχροινή

Της γης τα χορταράκια έχουν μια μυρωδιά,

όλοι αγαπούν στα ξένα, μα γω στη γειτονιά.

Σε φίλησα, μικρό μου, το τι κατάλαβα;

Δωδεκα χρόνους έχω που δε μετάλαβα.

%kathstk%